654/02

Den 16. september 2002 blev i sag nr. 57.566:

xxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

AIG Europe S.A.
v/SOS-International a/s
Nitivej 6
2000 Frederiksberg

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring hos AIG Europe S.A. v/SOS International a/s, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt tandskade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng mellem skaden og ulykkestilfældet.

Klageren anmeldte, at han den 1/6 2001 faldt ved løb og ramte ind i albuen på en stående person. Klageren følte ikke smerte ved tanden og regnede derfor ikke med, at der var sket noget. Først ved tandlægekonsultation den 4/7 2001 blev det konstateret, at der var sket skade på tanden.

I erklæring af 10/10 2001 fra selskabets tandlægekonsulent hedder det bl.a.:

> "Jeg har her modtaget skadeanmeldelse, tandlægeerklæring, og et røntgen. Ved tandlægebesøg den 4. juli 2001 konstateres en revne i første store kindtand i højre side af overkæben (6+) samt at nerven i tanden er død. Samme dag indledes en rodbehandling.

Revnen skulle være opstået ved, at skadelidte den 1. juni snublede og stødte sin kind ind i en stående persons albue.

Røntgenbilledet viser, at der er en sølvamalgamfyldning, i den forreste del af tanden. Knogleforholdene er i øvrigt normale.

Jeg har haft meget svært ved at forbinde hændelsen den 1. juni med tandens tilstand ved tandlægebesøget den 4. juli. Hvis albuestødet på kinden skulle have fremkaldt en infraktion, hvilket i sig selv er usandsynligt, måtte det være så kraftigt, at kinden blev voldsomt læderet.

For at få det belyst ringede jeg til tandlæge H. og havde en længere samtale med ham. Der foreligger intet om, at kinden skulle være læderet ved den beskrevne hændelse, og tandlæge H. protesterede ikke, da jeg fortalte ham, at min konklusion var, at vi måtte afvise. I øvrigt kom det frem, at det ikke var +6, men 6+, det drejer sig om. Tdl. H. beklagede.

Min indstilling er, at selskabet skriver til skadelidte, at vi ikke finder det overvejende sandsynligt, at albuestødet den 1. juni 2001 er årsag til revnen i tanden og den derpå følgende pulpadød, hvorfor vi ikke kan dække noget af behandlingen."

Selskabet har ved skrivelse af 28/1 2002 til nævnet bl.a. anført:

"SOS International a/s modtager anmeldelse fra forsikringstageren den 25. september 2001. Af anmeldelsen fremgår det, at der er tale om en tandskade, som ifølge forsikringstageren er opstået efter et fald. Forsikringstageren vedlægger erklæring fra forsikringstagerens egen tandlæge.

På grund af skadens art beder vi vores tandlægekonsulent, B.S. vurdere sagen. Ifølge hans rapport af 10. oktober 2001 fremgår det, at det ikke er sandsynligt, at denne tandskade kan henføres tit forsikringstagerens fald den 1. juni 2001. Ifølge rapporten fremgår det:

'Jeg har haft meget svært ved at forbinde hændelsen den 1. juni med tandens tilstand ved tandlægebesøget den 4. juli. Hvis albuestødet på kinden skulle have fremkaldt en infraktion, hvilket i sig selv er usandsynligt, måtte det være så kraftigt, at kinden blev voldsomt læderet.'

Vores tandlægekonsulent konkluderer, at det ikke er overvejende sandsynligt, at albuestødet den 1. juni 2001 er årsag til revnen i tanden og den derpå følgende pulpadød.

Det faktum, at forsikringstageren ikke søger behandling før ca. 1 måned efter faldet, vidner for os om, at det ikke er sandsynligt, at der er årsagssammenhæng mellem faldet den 1. juni 2001 og behandlingen foretaget den 4. juli 2001.

Såfremt det skulle have været sandsynligt, måtte man have forventet, at forsikringstageren havde haft akut behov for behandling på skadetidspunktet, enten som følge af smerter eller som følge af læsion af kinden.

På baggrund af forsikringstagerens henvendelse til Nævnet, har SOS på ny gennemgået sagen. Med udgangspunkt i det forhold, at vi ikke kan se sammenhæng mellem faldet den 1. juni og behandlingsbehovet den 4. juli, mener vi ikke, at der er tale om et ulykkestilfælde, der er erstatningsberettiget jævnfør forsikringsvilkårenes §2.a.

Vi ser os derfor ikke i stand til at imødekomme forsikringstagerens krav, og vi må således fastholde vores afvisning af sagen."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse:

" …

§ 2 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN

a. Ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder det efter en gennemgang af sagen ikke sandsynliggjort, at den nu konstaterede skade er opstået ved uheldet den 1/6 2001.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand